

Certa projecció de la ciutat

En un temps en què la diplomàcia no sembla ser gaire efectiva, potser perquè els interessos geopolítics i la necessitat de vendre armament semblen estar per damunt dels drets humans, Manresa, en ocasió de l'any ignasià, ha decidit projectar-se al país i al món designant ambaixadors i ambaixadores.

Il·lustració: Jaume Gubianas i Carles Claret.

Un *nomenament* de caràcter simbòlic destinat a enaltir el nom de la ciutat mitjançant persones de diferents àmbits amb marcada repercussió professional, prestigi i reconeixement en l'esfera pública. Des del punt de vista protocol·lari, un pas més en la designació, tal vegada massa folklòrica i rònega, de fills i filles predilectes, però amb la mateixa voluntat de preservar el bon nom del municipi encara que, sovint, les filiacions siguin tènues i els vincles personals amb la terra de naixença s'hagin anat esborrant. En aquest sentit, els responsables de Manresa 2022 han fet una tria de persones accessibles, a qui no sap gens de greu, ans al contrari -així ho manifesten al tema central d'aquest mes- reconèixer les arrels manresanes i s'avenen a reconnectar amb la ciutat encara que faci temps que no hi fan vida. Una iniciativa més per rendibilitzar i donar pompa institucional al cinquè centenari del pas de Sant Ignasi per la ciutat.

Una altra qüestió serà la repercussió final del conjunt d'actes relacionats amb la fita repartits durant l'any, amb un lema *Transforma*, entre esotèric i confús que, si bé vol fer un paral·lelisme amb el procés (teòricament) viscut per Iñigo de Loiola en l'estada a la nostra ciutat medieval, resulta complicat de *vendre* i descodificar des de fora més enllà de l'esfera espiritual. Si bé és veritat que la biografia del sant documenta que, en veure el paisatge amb la ribera del Cardener en primer terme, va experimentar una veritable epifania, la translació a l'era moderna -petjada jesuïta a banda- s'endevina complicada si no es vehicula cap al diàleg, la introspecció o l'autoconeixement, o bé la integració i l'acollida de nousvinguts. En l'apartat cultural, s'ha destinat un pressupost a finançar concerts i espectacles que, fins ara, contribueixen a *fer festa*, però que la memòria col·lectiva esborrarà amb facilitat, mentre que d'altres apostes artístiques *ad hoc* sí que glossaran la figura del fundador de l'orde dels jesuïtes. També s'han invertit recursos en iniciatives ja desplegades com els Jardins de Llum. En altres vessants de la vida ciutadana, però, sembla que la figura ignasiana s'ha introduït més amb calçador, com quan Manresa va assumir la capitalitat

cultural del país. Tanmateix, si tenim en compte la magnitud i el poder d'atracció manresans, cal donar per bona qualsevol iniciativa si, en major o menor mesura, acaba cristal·litzant en certa projecció de la nostra ciutat.

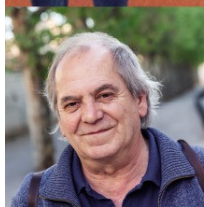
[despiece]Aquest és l'Editorial de la revista **El Pou de la gallina** del mes de maig de 2022. En la mateixa revista, ja disponible als quioscos i llibreries de Manresa, s'hi pot llegir el reportatge *Manresa vista pels 'ambaixadors'*, de Carles Claret Vilaseca.

**EL POU
DE LA
GALLINA** Núm. 386
elpou.cat | 4€ | maig 2022

REVISTA MANRESANA
D'INFORMACIÓ I OPINIÓ

35è ANIVERSARI

+
L'entrevista a
Ferran Costa,
il·lustrador
i ninotaire

**MANRESA
VISTA PELS
'AMBAIXADORS'**

[/despiece]